

ד. כרמל'ה

ו יוכלו אחיו לרעות את-צאן אביהם בשכם: ויאמר
ישאל אל-יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך
אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך-נא ראה את-שלוש
אחיו ואת-שלוש הנצאן והשבעני דבר וישלחהו ממעמק חברון
ויבא שכם: וימצאהו איש והנה תעוה בשדה וישאלהו
האיש לאמר מה-תבקש: ויאמר את-אחי אנכי מבקש
היהדנה לי איפה הם רעים: ויאמר האיש כעני מזה כי
שמעתי אמרים בלכה הדנה ודרך יוסף אחר אחיו וימצאם
בדרך:

ה. כרמל'ה

ו יאמר יהודה אל-ישראל אביו שלחה
הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם-אנחנו גם-
אתה גם-טפנו: אנכי אעריכנו מידי-תבקשנו אם-לא הביאתיו
אלוך והציתיו לפתך וחסאתי לך כל-הימים:

ו. כרמל'ה

אביו והנער איננו אתנו ונפש קשורה בנפשו: והנה כראותו
כיראיו הנער ומת הורידו עבדך את-שיבת עבדך אבינו
בגון שאלה: כי עבדך ערב את-הנער מעם אביו לאמר
אם-לא אביאנו אלוך וחסאתי לאביו כל-הימים: ועתה
ושב-נא עבדך תחת הנער עבד לארצי והנער יעל עם-אחיו:

ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ט
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ט
ע

כי-אין עליה אל-אביו ותנער איננו אתי פן אראה כרע
אשר ימצא את-אביו: ולא-יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים
עליו ויקרא הזעירא כל-איש מעלו ולא-עמד איש אתו
בהתנער יוסף אל-אחיו: ויחן את-קלו בכף וישמעו מצרים
וישמעו בית-פרעה: ויאמר יוסף אל-אחיו אני יוסף העוד
ר אביו חי ולא-יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר
יוסף אל-אחיו גש-נא אלי ונגשו ויאמר אני יוסף אחיכם
ה אשר-מקרתם אתי מצרומה: ועתה אל-תעצבו ואל-תיר
בעיניכם כי-מקרתם אתי הנה כי למחיה שלחתי אליהם:
ו למעכם: כרזה שנתים הרעב מקרב הארץ ועוד חמש שנים
אשר איררשו וקציר: וישלחתי אליהם לפתכם לשום לכם
שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטת גדלה: ועתה לא-אתם
שלחתם אתי הנה כי האהלים וישמיני לאב לפרעה ולאידון
לכל-פירותו ומשל בכל-ארץ מצרים:

ז. כרמל'ה

ו יוסף אשר דבר אליהם וירא את-הענות אשר-שלח יוסף
לשאת אותו ותהי יוחי ועקב אביהם: ויאמר לישראל רב-עוד-
יוסף בני חי אלכך ויראנו בטעם אמות: וינע ישראל וכל-
אשר-לו ויבא בארה שבע ויזבח וזחים לאלהי אביו יעקב:
ו יאמר אליהם לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב ועקב
ו יאמר הנני: ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל-תירא מרדה
מצרומה כירגלו גדול אשימך שם: אנכי ארד עמך מצרומה
ואנכי אעלה גם-עלה ויוסף ישית ידו על-עצמות:

ח. כרמל'ה

ו ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אביו ואחיו ויבא
ובקרים וכל-אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן:
ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויגיש לפני פרעה:

5. כרמל'ה

ו יגיש אליו יהודה הנ שאמר שהנחה וסרה קנאת אפרים ויפסי ויסח
כנגד מי אשר ישקה מקרא זה לא אפרו אלא כנגד יהודה ויוסף
דאמר בני שמואל בר נחמן אמר רבי יונסן קשה שקיה יהודה ויוסף
מתקנין זה עם זה. אמרו פלגמי שפחה זה לזה. הוא נרד לפניה
ונראה שור נארי מתקנין זה עם זה. כהנא שבעתים שור מתרבא ויפסי
ארי ועקשו שור נארי מתקנין ויעמדון וסנאא בנימין עד שפא משים
לפיך וסרה קנאת אפרים: וסנאא מיל להקם מעשה פשיטם אשר
היו בעיר (מסכת יו"ט). הנה חקתה של יוסף: והנה חקתה של יוסף. שלא
רצה להלחם עם אחיו.

6. כרמל'ה

שפכל שמו כבדוהו של משה הנה גבור וכל מי שלא כפל
שמו לא הנה גבור. יהודה שהיה גבור כפל שמו שצאמר
(דברים לז ב) וזאת ליהודה שמוה ה קול יהודה, לפיכך לא
העמיד אותו לפני פרעה. ויגדו כפמלי שצאמר (שם כז)
ולקנמלי אמר נקמלי ויגדון אשר (שם כז) ולאשר אמר פרוד
מפנים אשר. ויגדון דין שצאמר (שם כז) וקדן אמר דין ויגדון
זבולון שצאמר (שם כז) ולזבולון אמר שמת זבולון, ויגדון גד (שם
כז) ולגד אמר ברוד מרחיב גד. לפיכך לא העמיד אלו לפני
פרעה. והשאר שלא כפל שמותם לא היו גבורים לפיכך
העמידם לפני פרעה לכה כתיב ומקצה אחיו לקח.

7. כרמל'ה

ו ימקצה אחיו לקח חמשה אנשים מאן בניו חמשה אל הבי איר ויחנן
אוחן שהוכפלו בשמות יתודה גמי איכפלי מופל אמר ליה למלחיה הוא
דראיכפל יראמר ר' שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן מאי דכתיב יחי
ראובן ואל ימות ויהי מצונו כספר וזאת ליהודה כל אוחן ארבעים שנה
שהיו ישראל במדבר היו עזמתו של יהודה מגולגלן בארץ ער שבא
משה ובקש רחמים אבר לפניו רבונו של עולם כי גרם לראובן שדה
יתודה (ס) מרד שמוה קול יתודה.

8 - (לג) כי עבדך ערב את הנער. ואם תאמר למה
הנני כננס לתנר יתור משאר חמי. הס כולס
מנחין וחני מתקשרתי וקשר חזק להיות מנודה
י. כל שלמות: (לג) ישב נא עבדך ונו. (ב"ר)
לכל דבר יבול מעולה ממנו לנכונה ולמלחמה ולמשם:
ה) ולא יבול יוסף להתאפק לכל הנצבים.
לא היה יכול לסבול סהיו מרשים לנכים עליו וטומטון
שאחיו מתכניסין כבודו עליו להם:

9. כרמל'ה

כזאת ירדע, אי המתולקים ובעלי ריבות — וזלה
הדבר שלחך בו ומנגדים זה לזה — הם
אוהבים גמורים כלב ונפש, והו אוח שלחולקים
לשם שמים, אבל אי ארבים ונטרסיה שזאה לה לזה
על ידי מחלוקת, זהו ראי לשם שמים, ויחציב.
השטן כותים.

10. כרמל'ה

א"ר יוחנן אוחס שהוכפלו בשמות. פירוש החלשים
שהולכין לפיכלת השמות, וקשה א"כ למה שלח
עמסה את הולא סהיו גבור גביע, וז"ל כס"ד עשה כן,
הנשעומו כדי שלא יחשוב סכירו לו החלשים והגוים כל
הגבורים, לכן כתיב עמסה גיביר, ועוד י"ל כי יסודא א"א
להכניחו, כי הוא מטרסוס ודוע לכל. והא ולא חס על יהודה,
מפני שגבורתי הוא למעלה מן הטוב, לא ירלה פרעה
להכניסו בעיני המתלה, מן ימורד בו:

ו. כרמל'ה

ו יאמר האשה הווא ישבת בבית אחד ואלד
עמה בבית: והיו כיום השלישי לרחמי ותלד גם-האשה
הזאת ואנחנו יהיו אי-יור אתנו בבית וזלתי שמים-אנחנו
בבית: והמת כן-האשה הווא לילה אשר שכבה עליו: ותקם
בתוך הלילה ותקח את-בני מצאלי ואמתך ושנה ותשכבהו
בחוקה ואת-רבנה המת השכבה בחוקי: ואקם בבקר
להניע את-בני והנה-מת ואת-בנון אלו בבקר והנה לא-
היה בני אשר יולדתי: ויאמר האשה האחרת לא כי בני החי
ובני המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ובנך המת
לפני המלך: ויאמר המלך ואת אמרת ודיני החי ובנך המת
וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי: ויאמר
המלך קחו לי-חירב ויבאו החירב לפני המלך: ויאמר המלך
וראו את-הילד החי לשנים ותנו את-החיצו לאחת ואת-
החיצו לאחת: ותאמר האשה אשר-בנה החי אל-המלך כי-
נכמרו רחמיה על-בנה ותאמר כי ארצי תגדלה את-הילד
החי והמת אל-חמיתיהו וזאת אמרת גס-לו גס-לך לא יהיה
גדו: וינען המלך ויאמר תגדלה את-הילד החי והמת לא
תמיתוהו היא אמו: וישמעו כל-ישראל את-המשפט אשר
שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי-יחכמת אלהים
בקרבו לעשות משפט: והיו המלך שלמה מלך על-כל-
ישראל.

7. כרמל'ה

ו יאמר אליו העם הלא-תגיד לנו מה-אלה לנו
כי אתה עושה: ויאמר אליהם דבר-יהוה היה אלי לאמר:
אמר ולבית ישראל כה-אמר ארצי יהוה הנה מחיל את-
מקדשי ואגון עזכם מחמד עיניכם ומחמל נפשכם ויבניכם
ובנותיכם אשר עובתם בחרב ילדו.

8. כרמל'ה

מחלוקת הדעות: יצ"ה הרבנות הכלל, אם בזמן הזה שרבו פריצים נושא דגל
התפקדות ביד רמה, ראוי להפריד את האומה, שהכשרים נושא דגל שם ד' לא יהיו
להם שום יחס עם פרוציות העול הפושעים, או שמא כח המלום הכללי מכריע את
הכל — כל עקרה של פלוגתא זו באה מפני השפלות הכללית, שעדיין לא נגמרה
הטהרה לגמרי ביסוד האופי של האומה, מצד חיצוניות נפש, והיא מטרה והולכת.
אלה הכתות יהודו הן בזה במדרגת שתיים נשים וזנות שבאו אל שלמה: הדבור
הביאו חרב"ב נסיון הוא מהמכת אליהם שבמלכות ישראל: אותה הראייה להדחות
היא הטוענת: "גדור", ובהתמרמה מבלטת היא את אמת הטינוי שבלב שהיא
חשה בעצמה, שכל עניניה הוא רק "גם לי, גם לך לא יהיה — גזורו!" והאם
הרמניה, אם האמת, אומרת: "הנה לו את הילד החי והמת אל המיתות",
והח"ק צוחת: "הנה לו את הילד החי, היא אמו!" אין קץ לרעות הגשמיית
והרוחנית של התפרדות האומה לחלקים, אע"פ שפרוד גמור כהעולה על לב
המנהתיים באכזריות א"אפטר הוא והיה לא יהיה. זאת היא משחשבה של עבודה
זרה כללית, שהננו בטוחים עליה של חתקים, אשר אתם אומרים: היה נחיה
גורים מפשמות הארצות לשרת עץ ואלון, חי וחי נאם ד' אליהם אם לא ביד חוקה
וברוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוק עליכם!" וככל מהחשבה של ע"ז היא מחריבה
ומדאבה — אפילו כשלא באה ולא תבא לידי מעשה, יסוד דוקת הצדיקים בכל
דור ודור נתמך הוא גם ע"י הרשעים, שם כל רשעים כ"ז שהם דבוקים בחפץ
לכם לכללות האומה, עליהם נאמר, "ועמך כולם צדיקים", והיצוניות הרשעות
שלהם מועילה היא לאמץ כחם של צדיקים, "כדורדיא למרוא", והפרוד המרדכי
חותר הוא תחת יסוד הקדושה כולה, כמעשה עמלק שונא את הנחשלים, פליטי
הענק, "שלח ידיו בשלמיו, חלל ברייתו".

9. כרמל'ה

ו יראה יהוה אל-שלמה בחלום הלילה ויאמר אל-הים שאל
מה את-ך: ויאמר שלמה אתה עשית עמי-עבדך דוד אבי
חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובעדקה וכישרת לבב
עמך ותשכמו-לו את-החסד הגדול הזה ותחלתו בן יושב
על-כסא כיום הזה: ועתה יהוה אלהי אתה הולכת את-
עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא:
ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עס-רב אשר לא-ימנה ולא
יספר מרד: ונתת לעבדך לב שמע לשפט את-עמך למנוח
בין-טוב לרע כי מי יוכל לשפט את-עמך הכבד הזה: וישיב
הדבר כעני ארצי כי שאל שלמה את-הדבר הזה:

10. כרמל'ה

ו הנבואת כאשר עניו ותבוא ביום היות ויחיו ועמדו על-
רגליהם חיל גדול מאד מאד: ויאמר אלי כן-אם העצמות
האלה כל-בית ישראל הנה הפה אמרים וישו עצמותנו
ואבדה תקותנו נגודנו לנו: לכן הנבא ואמרת אליהם כה-
אמר ארצי יהוה הנה אני פתח את-מקדושתכם והעליתי
אתכם מקברותיכם בני והבאתי אתכם אל-אדמת ישראל:
וידעתם כי-אני יהוה כפתתי את-קברותיכם ובהעלתי אתכם
מקברותיכם עמי: ונתתי רחמי בכם וחייתם והנחתי אתכם
על-אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דבורתי ועשיתי נאם-
יהוה: ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: ואתה כן-
אדם קח-לך עין אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו
ולקח עין אחד וכתוב עליו ליוסף עין אפרים וכל-בית ישראל
חברו: וקרב אתם אחד אל-אחד לך לעין אחד והיו לאחדים
בידך: וכאשר יאמרו אלוך בני עמך לאמר הלא-תגיד לנו
מה-אלה לך: דבר אליהם כה-אמר ארצי יהוה הנה אני לקח
את-עין יוסף אשר ביד-אפרים ושבעתי ישראל חברו ונתתי
אותם עין ארצי יהוה ועשיתם לעין אחד והיו אחד
בידך: והיו העצים אשר-כתבת עליהם בידך לעיניהם: ודבר
אליהם כה-אמר ארצי יהוה הנה אני לקח את-בני ישראל
מבין הגוים אשר הלכרשם וקבצתי אתם מסביב והבאתי
אותם אל-אדמתם: ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ כהרי
יהוה: וישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה-עוד לשני
גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: ולא יסמאו עוד
בגלגליהם ובשקשיניהם וכל פשעיהם והושעתי אתם מכל
מושבתיכם אשר חטאו בכם וסהית אתם והיילי לכם ואני
אהיה להם לאלהים:

11. כרמל'ה

ו יבן שבתו וממתו בימים האלה להיטיב את-
ירושלם ואת-בית יהודה אל-תיראו: אלה הכתובים אשר
תעשו דברי אמת איש את-רעהו אמת ומשפט שלום שפטו
בשעריכם: ואיש ואת-רעהו רעהו אל-תחשבו בלבבכם
ושבעת שקר אל-תאדהבו כי את-כל-אלה אשר שאנתי נאם-
יהוה: ויהי דברי-יהוה עבדו אלי לאמר: כה-
אמר יהוה צבאות עוס הרביעי וצום החמישי וצום השביעי
ו צום העשירי יהיה לבית-יהודה לששון ולשמחה ולמנוחים
טובים והאמת והשלום אהבו:

120